

Bitva u Libušína 2013

Datum	19. - 21. dubna 2013	
Pořádal	Kyrius	Libušín
Zúčastnili se	Kalif	Bojující
	Zdenál	Bojující
	Obi-Wan	Bojující
	Ozzák	Bojující
	Ivča	Bojující
	Ježek	Bojující
Zapsal	Kalif s úpravami ostatních zúčastněných	

Pátek 19. dubna 2013

Na Libušín jsme se všichni těšili docela dlouho. Já možná až moc, protože dvou předešlých ročníků jsem se nemohl zúčastnit. Ale letos to mělo být vše jiné.

Skončil jsem v práci trochu dříve, asi kolem poledne, sjel jsem domů, naskládal věci do auta a přesně ve dvě jsem už zvonil na Ozzyho na Doupově. Řekl mi, že ještě není úplně hotov, ale že vozík je už naložený, takže abych jej zapojil a zatím skočil do obchodu. Asi za 20 minut jsem pak naložil konečně i Ozzyho a mohlo se vyrazit. Ještě jsem to vzal přes benzínku, abych si koupil novou žárovku do světlometu auta, a konečně jsme vyrazili, tak kolem třetí, směrem na Prahu. Cesta ubíhala vcelku rychle, po cestě jsme zvládli dojet i Obiše s Ivčou a s Ježkem, a jediné malé zdržení bylo na okruhu kolem Prahy. Nakonec bylo asi 18 hodin, kdy jsme konečně dorazili do tábořiště u Libušína.

Našli jsme Špernaka, na příjezdové cestě jsme jej předjeli, vykázal nám místo a pustili jsme se do stavění, hnedle vedle jeho tábora. No spíše za jeho stanem. Měl ještě nějakou vtipnou poznámku na množství námi vezených dřevěných věcí... mluvil cosi o srubu... nechápu.

20 minut pak po nás dojel Obiš s Ičou a Ježkem a kolem sedmé pak Zdenál s Evkou.

Jen co jsme postavili stany a tábor, dalo se do takového jemného deště, který trval až do neděle. Obiš se pustil do vaření a my ostatní do vína. No byla to dlouhá a veselá noc. Horší bylo, že byla fakt zima a většina z nás klepala kosu.

Sobota 20. dubna 2013

Ráno jsme vstali a vydali se hned na nácvik. Po nácviku jsme něco pojedli a dali jsme se do vyčkávání na bitvu. Někteří šli obhlédnout stánky.

Kolem jedné si nás Špernak vytáhl na předváděčku formací před diváky a ve čtyři jsme konečně všichni stanuli v bitvě.

Musím se přiznat, že jsem si moc nezabojoval, ačkoliv jsem stál v první řadě. Nejprve mne a Ozzyho sejmul výstřel z děla, naštěstí v zadních řadách jsme byli „recyklováni“ a pak při prvním střetu z protivníkem jsem přišel o meč. Ještě že jsem se mohl schovat za svůj štít a žádnou ránu jsem neutřil. Meč jsem také nemusel následně dlouho hledat. Vyletěl mi z ruky a spadl o tři spolubojovníky napravo.

Pak jsme si zabojovali až u brány. Nejprve bylo použito beranidlo, několik ťuků, a pak my. Špernak zavelel, že máme jít vpřed, ale nikomu se moc nechtělo. Pak zařval, ať konečně otevřeme ty dveře. Zdenál to zkusil, ale bohužel protivník je držel z druhé strany velice pevně. Zatlačili jsme a dveře jsme nakonec otevřeli na druhou stranu. Začali jsme se hrnout dovnitř. Zdenál šel přede mnou, tlakem lidí se natlačil na křídlo po naší pravici a zamotal se tam. Byl jsem kamarád a přitom, jak jsem se hrnul dovnitř, se mi jej podařilo vysvobodit a vstrčit do tvrze ještě přede mnou. Pak už si pamatuji jenom svoji paniku, když jsem proti sobě viděl stát nepřítele a zároveň jsem také zjistil, že meč mám zablokovaný pod štítem a nejsem schopen jej vytáhnout. Zastavit jsem se nemohl, byl jsem tlačěn mnoha a mnoha svými spolubojovníky zezadu. Zvedl jsem tedy štít nad hlavu, skrčil jsem se a tlačil vpřed. Moc ran jsem ani neschytil. Prošel jsem jimi až na druhou stranu. Rubat zezadu jsem si raději rozmyslel, což možná byla škoda, a šel jsem si raději lehnout pod věž mezi mrtvolky. Bitva nakonec skončila naším vítězstvím.

Po bitvě jsme se ještě uklonili divákům a šli se převléct do tábora. Něco jsme pojedli a já s několika jsem se šel podívat na tržiště.

V průběhu odpoledne jsme se pak zúčastnili nějakých oficialit, dělali jsme doprovod Martině ze Špernaku, a večer jsme pak opět veselili u vína. Chvilí jsme byli až tak hluční, až nás Špernak musel okřiknout.

Neděle 21. dubna 2013

Konečně sluníčko! Alespoň to vysušilo ty bažinky po celém tábořišti a my jsme mohli opět dojet s auty až ke stanům, abychom naložili věci.

Rozloučili se s kamarády a konečně jsme vyrazili zpět domů.

Ačkoliv v noci byla fakt zima, nelituji účasti na této akci.

Nejlépe jak uměl, sepsal Thomas von Gansburg zu Kowalowitz řečený Kalif